

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES

QUEIXA RELATIVA AL DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ (TRÀMITS ADMINISTRATIUS)

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 15 d'abril de 2024 el ciutadà va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- El dia 21 de maig de 2022, mentre era en una discoteca del carrer dels Almogàvers, li van sostreure el telèfon mòbil, i a la funda hi havia el seu DNI original i una targeta T-jove. El mateix dia va presentar una denúncia davant del cos de Mossos d'Esquadra.
- El dia 14 de juliol de 2022 va formular un recurs d'alçada contra la notificació de la sanció de l'Ajuntament. La denúncia l'havia fet el mateix dia de la sostracció, a les 3.54 hores, per infracció de l'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic, per orinar en un espai públic.
- El dia 21 d'agost de 2023 va formular un altre recurs d'alçada contra la resolució de notificació de sanció, també per la comissió d'una infracció consistent a orinar en l'espai públic al carrer dels Almogàvers, el dia 15 de juny a les 2.11 hores, quan ell no hi era, allà. Manifestava que tot apuntava que la persona que li va sostreure el DNI, l'estava utilitzant per identificar-se.
- En la darrera resolució destacava errors formals en la descripció dels antecedents del fet, quan es transcrivía a l'informe de l'agent denunciador de la Guàrdia Urbana de Barcelona (GUB): "Que el agente que notificó verbalmente al infractor que sería denunciado por consumir bebidas alcohólicas en la vía pública (...)", quan la infracció notificada era la d'orinar a l'espai públic. L'agent continuava: "Que cuando entregó la denuncia en paper, el Sr. Cortés rompió la denuncia en presencia del agente, por tal motivo se ha negado a sí mismo poder hacer el pago de la sanción con descuento". Per tant, s'estava referint a una persona que no era ell.

- Posteriorment havia rebut altres notificacions de procediments sancionadors. Per aquest motiu, considerava que no s'havia pres cap mesura per part de les autoritats per identificar correctament l'infractor real. Creia que aquesta situació era preocupant, tenint en compte els riscos inherents a la suplantació d'identitat i la possible comissió d'altres delictes amb l'ús indegut del DNI sostret.

Actuacions fetes

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va iniciar la instrucció de l'expedient. Va estudiar els fets i la legislació aplicable, amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els **principis de bona administració** per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

Després d'examinar el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, es va considerar convenient dirigir-se a l'**Àrea de Prevenció i Seguretat** per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

El dia 26 d'abril de 2024 es va sol·licitar a aquest organisme la informació necessària per a l'estudi de la queixa.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 4 de juny de 2024 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa la tramitació donada als expedients sancionadors instruïts contra la persona interessada.

CONSIDERACIONS

1. La suplantació o usurpació d'identitat

La suplantació d'identitat de la qual manifesta que és víctima el promotor d'aquesta queixa és un delictes previst en l'article 401 del codi penal, que consisteix en el fet que una persona s'atribueixi públicament una identitat que no li correspon, i està castigat amb penes de presó.

En aquest punt volem destacar que, **quan una persona té la sospita que està sent víctima d'una suplantació d'identitat, cal que ho denunciï davant les autoritats policials** aportant totes les proves que tingui a l'abast, ja que pot tenir unes conseqüències indesitjables en diferents àmbits, com el financer, el de les xarxes socials o, fins i tot en la comissió de delictes. A partir de la denúncia policial s'iniciarà un procés judicial que pot alliberar de responsabilitats la persona víctima.

Segons la informació facilitada per l'interessat, no consta que hagi acudit a les autoritats competents per denunciar la presumpta suplantació d'identitat. Únicament va denunciar el robatori del seu document d'identitat. Així mateix, desconeixem si el ciutadà ha patit altres possibles conseqüències derivades d'aquest delictes, més enllà de la tramitació de dos expedients sancionadors per infraccions derivades de l'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic, amb una diferència temporal de més d'un any entre la primera i la darrera.

2. La tramitació dels expedients sancionadors

L'Ajuntament ha adjuntat còpia dels dos expedients sancionadors instruïts contra el promotor de la queixa.

Pel que fa a l'**expedient** iniciat arran de la denúncia de data 21 de maig de 2022, l'Ajuntament va resoldre desestimar el recurs administratiu interposat per l'interessat, al·legant que constava l'informe de l'agent policial que va intervenir, ratificant-se en el contingut de la denúncia i indicant que la persona denunciada va ser identificada correctament per formular la denúncia.

A continuació, en relació amb les al·legacions efectuades sobre el robatori del seu document d'identitat, indicaven que a la denúncia presentada davant el Mossos d'Esquadra, la persona interessada havia indicat que el robatori s'havia produït entre les 4.30 hores i les 5.30 hores del dia 21 de maig del 2022. No obstant això, els fets denunciats es van produir a les 3.54 hores i, per tant, van ocórrer abans del robatori denunciat.

En el cas de l'**expedient** iniciat arran de la denúncia de data 15 de juny de 2023, observem que, igualment, l'agent denunciador es va ratificar en la denúncia i va fer constar que va observar l'interessat orinant a la via pública. Per aquest motiu se li va demanar el document acreditatiu, que va ser revisat, de manera que van resultar correctes totes les dades i reafirmades pel mateix interessat.

Ara bé, en el moment de resoldre el recurs interposat per l'interessat contra aquesta denúncia, es va emetre una resolució que contenia un error, atès que es va fer referència a un expedient sancionador que corresponia a una altra persona. Per tant, es tracta d'una errada material que cal rectificar.

En aquest sentit, l'article 109.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP), disposa la possibilitat de les administracions de rectificar en qualsevol moment els errors materials, de fet o aritmètics existents en els seus actes. Aquesta rectificació la podran dur a terme tant d'ofici per la mateixa Administració, com a instància de les persones interessades.

Per tant, la possibilitat legal de rectificació dels errors s'ha de cenyir als supòsits en què el mateix acte administratiu reveli una equivocació evident per ella mateixa i manifesta en el contingut de l'acte, susceptible de rectificació, sense afectar-ne la pervivència. Així mateix, l'error s'ha d'apreciar tenint en compte exclusivament les dades de l'expedient administratiu en què es troba.

Segons informa el consistori, s'ha procedit a emetre una nova proposta de resolució que rectifica l'anterior, acordant l'estimació parcial del recurs d'alçada, atès que cal retornar a l'interessat els ingressos indeguts consistents en interessos de demora i recàrrecs aplicats sobre aquesta darrera sanció. Aquesta nova resolució serà notificada a l'interessat.

En la resolució del recurs es considera que la prova aportada acredita que l'interessat estava fent una feina en horari de 7.00 a 17.30 hores, mentre que la infracció es va cometre durant la matinada (2.11 hores) i, per tant, el compliment de la jornada laboral no és incompatible amb la comissió de la infracció.

3. La responsabilitat en el procediment administratiu sancionador

L'article 28 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, disposa que la **responsabilitat en el procediment sancionador implica que només poden ser sancionats per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques i jurídiques que resultin responsables.**

L'exigència de la culpabilitat en el dret administratiu sancionador és similar a la que es recull en el dret penal.

Així, el Tribunal Constitucional en sentència de 8 de juny de 1981, ha declarat reiteradament que els principis inspiradors de l'ordre penal són d'aplicació, amb alguns matisos, al dret administratiu sancionador, atès que ambdós són manifestacions de l'ordenament punitiu de l'Estat.

Ara bé, l'article 53.2 de la LPACAP recull el dret a la presumpció de no existència de responsabilitat de les persones en els procediments sancionadors mentre no es demostri el contrari.

Per tant, **la presumpció d'innocència implica la necessitat d'aportar proves.** Aquesta càrrega correspon a l'Administració a l'hora d'imposar una sanció, ja que ha de demostrar i acreditar la comissió de la infracció i la persona responsable.

En el cas objecte d'estudi, com a càrrega de la prova, els agents que han intervingut en els procediments sancionadors s'han ratificat en els fets infractors i en la responsabilitat. En aquest sentit, convé recordar la **presumpció de veracitat dels agents sancionadors** prevista en l'article 77.5 de la LPACAP, que disposa que els

documents formalitzats per funcionaris als quals se'ls reconeix la condició d'autoritat, observant-se els requisits corresponents, recullin els fets constatats per aquells, i en faran prova excepte que s'acrediti el contrari.

Ara bé, **aquesta presumpció de veracitat no és absoluta i es pot desvirtuar, però per això caldrà que la persona interessada aporti proves.** Ara per ara, les proves al·legades en els procediments sancionadors corresponents no han estat suficients per declarar la manca de responsabilitat en els fets infractors.

En aquest punt, i partint de la base que no correspon a aquesta Sindicatura determinar si s'ha donat o no el delicte de suplantació de personalitat, hem de concloure que, després de revisar els dos expedients administratius sancionadors, l'actuació administrativa s'adequa als preceptes legals pel que fa a la responsabilitat de la persona interessada en relació amb les infraccions que se li imputen.

Això sens perjudici que, d'acreditar-se legalment la suplantació d'identitat de la qual l'interessat manifesta que és víctima, aquesta titularitat quedi desvirtuada amb les conseqüències jurídiques que comportaria sobre els expedients sancionadors.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta municipal de Barcelona i el reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **no s'observen indicis d'irregularitat en l'actuació de l'Àrea de Prevenció i Seguretat, pel que fa a la tramitació dels expedients sancionadors objecte de queixa.**

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.